

Sygn. akt III AUa 598/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Halina Gajdzińska (spr.)
Sędziowie:	SSA Feliksa Wilk SSA Agata Pyjas - Luty
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2012 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **S. L.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 1895/11

o d d a l a apelację.

Sygnatura akt: III AUa 598/12

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 23 PAŹDZIERNIKA 2012 R.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 24 stycznia 2012 r. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. w ten sposób, że przyznał S. L. świadczenie przedemerytalne od dnia 30 września 2010 r.

Z ustaleń Sądu pierwszej instancji wynika, że wnioskodawca w okresie od 2 lutego 2003 r. do 28 lutego 2010 r. był zatrudniony w (...) A. D. w K.. W tym czasie korzystał z urlopów bezpłatnych łącznie przez okres 3 miesięcy. Od 1 stycznia 1999 r. do 31 stycznia 2003 r. wnioskodawca był zatrudniony w PUP(...)

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie jest uzasadnione. Wnioskodawca spełnił bowiem warunek posiadania 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych stosownie do art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. nr 120, poz. 1252 ze zm.), gdyż wbrew danym o urlopach bezpłatnych przypadających w

okresie od 1 lutego 2004 r. do 28 lutego 2010 r. ujętych na k. 6 akt organu rentowego korzystał z urlopu bezpłatnego tylko przez okres 3 miesięcy. W tym zakresie Sąd Okręgowy dał wiarę danym zawartym w aktach osobowych wnioskodawcy prowadzonych przez (...).

Natomiast za trafne Sąd uznał stanowisko organu rentowego, iż brak jest dowodów świadczących, że wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 4 kwietnia 1993 r. do 30 czerwca 1993 r. Z informacji Wydziału Składek J. K. nie zatrudniał pracowników, a wnioskodawca poza świadectwem pracy nie przedłożył żadnego dowodu potwierdzającego ten okres zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc uwzględnił odwołanie.

W apelacji od powyższego wyroku organ rentowy zaskarżył wyrok w całości wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania z uwagi na naruszenie przepisów kpc, w szczególności art. 233 §1 kpc poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Skarżący zarzucił, iż Sąd pierwszej instancji nie wyjaśnił przyczyn rozbieżności informacji wynikających z akt osobowych z dokumentacją składkową, w szczególności przyczyn, dla których tzw. przestoje w czasie: styczeń, luty, październik, listopad, grudzień 2005 r., styczeń, luty 2006 r., marzec, listopad, grudzień 2007 r. oraz styczeń, luty 2008 r. zostały wykazane przez pracodawcę, jako okresy urlopu bezpłatnego, za które nie odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne. Zdaniem organu rentowego dowód z akt osobowych stanowi podstawę do podjęcia wnikliwego postępowania wyjaśniającego w celu ustalenia faktycznego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia wnioskodawcy w firmie (...), czego Sąd nie uczynił pomimo sprzeczności danych zawartych w aktach osobowych oraz składkowych płatnika składek.

W związku z powyższym organ rentowy wniósł o uchylenie przedwcześnie zapadłego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem dowodu z przesłuchania pracodawcy na okoliczność faktycznego zatrudnienia wnioskodawcy w firmie (...), stanowiącego tytułu do objęcia ubezpieczeniem społecznym w okresie od 2 lutego 2003 r. do 28 lutego 2010 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu jest kwestia, czy wnioskodawca spełnił określony w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, warunek posiadania 40-letniego okresu uprawniającego do tego świadczenia. Spełnienie przez niego pozostałych warunków nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego jest bowiem bezsporne.

Zgodnie z tym przepisem, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Pojęcie „okres uprawniający do emerytury” w rozumieniu tego przepisu, definiuje art. 2 ust. 2 rozważanej ustawy stanowiąc, że jest nim okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5 – 9, art. 10 oraz art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z art. 2 ust. 1 pkt 5 tej ustawy wynika, że warunek posiadania co najmniej 40 lat okresu uprawniającego do emerytury osoba dochodząca świadczenia przedemerytalnego powinna spełnić do dnia rozwiązania stosunku pracy.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił w oparciu o dane znajdujące się w aktach osobowych wnioskodawcy, iż w okresie zatrudnienia od 1 lutego 2003 r. do 28 lutego 2010 r. w firmie (...), korzystał on z urlopów bezpłatnych od 1 kwietnia 2003 r. do 30 kwietnia 2003 r., od 1 lutego 2004 r. do 28 lutego 2004 r. oraz od 1 stycznia 2010 r. do 28 lutego 2010 r., co łącznie wynosi nie 3 a 4 miesiące. Z akt osobowych wynika, iż pozostałe okresy wyszczególnione w apelacji to były przestoje, spowodowane brakiem frontu robót, co wyraźnie pracodawca

zaznaczał w kartach wynagrodzeń oraz czasu pracy. W wypadku, gdy pracownik zwolniony z obowiązku świadczenia pracy doznaje przeszkód w jej wykonywaniu z przyczyn dotyczących pracodawcy i to za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania przysługuje mu wynagrodzenie gwarancyjne zgodnie z art. 81 §2 kp.

Za okres składkowy należy również uznać okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) od 4 kwietnia 1993 r. do 30 czerwca 1993 r., w którym właściciel J. K. nie zgłosił go do ubezpieczenia. W aktach organu rentowego znajduje się umowa o pracę z dnia 5 kwietnia 1993 r. podpisana przez dyrektora J. K. oraz świadectwo pracy za sporny okres z dnia 30 czerwca 1993 r., z którego wynika, że stosunek pracy został rozwiązany z powodu likwidacji działalności. Nie można zatem podzielić stanowiska Sądu Okręgowego, iż wnioskodawca nie przedłożył żadnego dowodu potwierdzającego ten okres pracy.

Z zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę związany jest obowiązek ubezpieczenia społecznego oraz obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, co wynika z art. 6 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Obowiązek taki istniał również przed wejściem w życie tej ustawy na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 1989 r., nr 25, poz. 137 ze zm.), a na podstawie art. 33 ust. 1 składki na ubezpieczenie społeczne opłacał pracodawca z własnych środków. Pracownik nie miał, podobnie jak i obecnie wpływu na wywiązywanie się pracodawcy z tego obowiązku.

W wyroku z dnia 6 kwietnia 2007 r., sygn. II UK 185/06/OSNP 2008/9–10/143) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że dla uznania okresu zatrudnienia wykonywanego przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) za okres składkowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 2 tej ustawy, nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę lub rentę opłacania przez pracodawcę składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne.

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy szczegółowo rozważa kwestię czy użyte w przepisach art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 2 określenie „okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne” w odniesieniu do pracowniczego ubezpieczenia społecznego oznacza, że warunkiem uznania za okres składkowy okresu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę jest opłacanie przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne pracownika. Podkreślił też, że zgodnie z §21 i 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są pisemne zaświadczenia zakładu pracy o zatrudnieniu, a także zeznania świadków. Nie ma tu mowy o obowiązku przedkładania dowodów stwierdzających zgłoszenie do ubezpieczenia i opłacanie składek. Zapisy w ewidencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o zgłoszeniu lub braku zgłoszenia do ubezpieczenia pracownika przez pracodawcę mającego taki obowiązek mogą być brane pod uwagę przy ocenie wiarygodności dokumentu lub innego dowodu stwierdzającego zatrudnienie. Jeżeli fakt pozostawania w zatrudnieniu został udowodniony, okres tego zatrudnienia jest okresem składkowym nawet w przypadku, gdy pracodawca nie zgłosił pracownika do ubezpieczenia.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację.

MZ